

eller saadanne og andre Personer, som her i Landet havde gjort sig skyldige i Angreb paa en fremmed Stat eller sammes Regenter. Netop paa Grund af den berørte almindelige folkeretlige Grundsætning vil der maaskee hyppigere ved politiske end ved andre Forbrydelser, begaaede af danske Undersaatter i Udlandet, kunne blive. Spørgsmaal om Anvendelsen af Udkastets § 6 i det første Kapitel (hvorefter Tiltale og Straf her i Landet undtagelsesviis kan finde Sted for en af en kongerigk Undersaat udenfor Statens Grændser begaaet Forbrydelse), og er det da forsaavidt ogsaa Noget, der maa have særligt for Die ved Affattelsen af det her omhandlede Kapitel om Forbrydelser mod fremmede venstabelige Magter, at ihvorvel Bestemmelserne først og nærmest angaae Handlinger, der ere forøvede her i Landet, vilde de dog ogsaa i paakommende Tilfælde være at bringe til Anvendelse med Hensyn til lignende Handlinger, begaaede i Udlandet af kongerigke Undersaatter.

At det ovenfor antydede almindelige Hensyn til hvad der skyldes fremmede Magter naturligt maa føre til, at et retskrænkende Forhold af en saadan Bestaaffenhed, at det vilde egne sig til Strafsansvar, selv hvor det var udøvet imod Private, bør opfattes paa en særegen Maade og ansees med kvalificeret Straf, naar det øves imod regjerende Personer eller deres Repræsentanter, vil formeentlig ikke møde nogen Modsigelse og er derhos anerkjendt ligesaavel i fremmede Straffelove, som i den hidtil gjældende danske Strafferet, see navnlig D. L. § 6—4—15, Fb. 4 Octbr. 1833 § 20, Lov 3 Januar 1851 § 7. Mere tvivlsomt kunde det synes at være, om der maatte være Tøie til at foreskrive Straf for den, der opvækker Oprør i en fremmed Stat i saadan Hensigt som i §§ 77 og 86 omtalt, idet derimod kan erindres, at det ikke egentlig kan være nogen Opgave for den danske Stat at værne om fremmede Staters Selvstændighed eller politiske Forfatning, og at en Virksomhed som den antydede vel endog stundom fra et særligt dansk Synspunkt kunde betragtes som fortjenstlig eller ialtfald som udsprungen af et patriotisk Sindelag, ligesom det endelig heller ikke er almindeligt, at nyere Straffelove inde-

holde Bestemmelser desangaaende (den preussiske Straffelov gjør i saa Henseende en Undtagelse). Det turde imidlertid efter Kommissionens Formening af de ovenfor paapegede Hensyn være betænkeligt, af Straffeloven at udelukke enhver Bestemmelse om, og derved gjøre det umuligt at anvende nogen Straf for, en her i Landet, eller udenfor Statens Grændser af her hjemmehørende Undersaatter, udstiftet Virksomhed, der fremtraadte som i høi Grad farlig for en fremmed Stats Ro og Sikkerhed. Om det end ikke kan benægtes, at Forholdet til en fremmed Stat stundom kan stille sig saaledes, at det i Virkeligheden just ikke er meget venstabeligt, skjøndt den diplomatiske Forbindelse med samme ikke er afbrudt og Forholdet derfor diplomatisk maa kaldes venstabeligt, er det dog paa den anden Side ligesaa vist, at det ikke gaar an at lade den Enkelte afgjøre det efter sine egne private Anskuelse, om den paagjældende fremmede Stat skal i Sandhed betragtes som en venligfindet Magt eller ikke, og at det ikke blot i Almindelighed kunde berede den danske Stat store diplomatiske Forlegenheder, naar enkelte Personer ustraffede skulde kunne saaat sige paa egen Haand operere imod en fremmed Stat, men stundom ogsaa være i høi Grad støvende og stridende imod det muligt til begge Landes største Interesse bestaaende, i Virkeligheden venstabelige Forhold, om danske Undersaatter uden at paadrage sig noget Strafsansvar paa det Alvorligste og Tøseligste skulde kunne krænke den fremmede Stats Ære og Velfærd. For saavidt der henvises til fremmede Straffelovgivelser, synes derhos Betydningen heraf væsentlig at maatte svækkes, naar Sagen stilles saaledes, som Kommissionen har foreslaaet det i Udkastets § 92, nemlig saaledes, at den danske Straffemagt ikkun da skulde tage sig af Sagen, naar det er givet eller i Anledning af vedkommende fremmede Regjerings Begjæring om Paatale — uden hvilken overhovedet ingen Forfølgning skulde finde Sted, see Udkastets § 93 — nærmere oplyses, at den fremmede Stat i paakommende Tilfælde vil iagttage en lignende Fremgangsmaade ligeoverfor Danmark. For det Tilfælde, at den udstiftede Virksomhed ikke destomindre ifølge særegne Forhold